

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 8931/18

לפני: כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותרת: אברמנקו לובוב

נגד

המשיבים: 1. שר הפנים
2. מנהל מינהל האוכלוסין
3. משטרת ישראל
4. מנהל משרד הפנים

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת: עו"ד ראובן ליפקין

בשם המשיבים: עו"ד מיה דיין

פסק-דין

השופט ע' גרוסקופף:

1. העותרת נכנסה לישראל לראשונה ביום 18.9.2017, ברישיון ביקור (תייר) מסוג ב/2, אשר הוארך מעת לעת. ביום 26.12.2017 הגישה בקשה לקבלת מעמד עולה מכוח חוק השבות, תש"י-1950 (להלן: "הבקשה"). ביום 18.12.2018 הגישה את העתירה שלפנינו, בה הלינה על כך שבחלוף חודשים ממועד הגשת בקשתה, טרם זכתה למענה; וביקשה מבית משפט זה להורות למשיבים לבוא וליתן טעם מדוע לא יימנעו מלפגוע בזכותה "לאזרחות ישראלית, מכח היותה זכאית שבות, נכדה ובת ליהודים, זאת על פי חוק השבות, [...] ו/או לחילופין מכוח חוק האזרחות".

2. בתגובה מקדמית שהגישו המשיבים ביום 30.1.2019, נטען כי דין העתירה להידחות על הסף מחמת היותה עתירה מוקדמת, שכן טרם התקבלה החלטת הרשות בבקשת העותרת, ועל כן אין החלטה מנהלית אותה ניתן להעביר תחת שבט ביקורתו של

בית משפט זה. עוד צוין, כי העותרת זומנה לראיון שהתקיים ביום 18.4.2018 במשרדי לשכת הקשר – נתיב (להלן: "נתיב"), ומסמכים שהגישה לתמיכה בבקשתה הועברו כמקובל לבחינת גורמי המקצוע בנתיב. במהלך בחינה זו עלה חשד כי מדובר במסמכים מזויפים, ועל כן הועברו המסמכים לבדיקה במחלקת הזיהוי הפלילי של משטרת ישראל (מז"פ). ביום 6.1.2019 נתקבלה בנתיב חוות דעת מז"פ מיום 19.12.2018, ממנה עולה כי תעודת הלידה והפטירה של סבתה של העותרת מזויפות. על רקע זה, זומנה העותרת לראיון בלשכת רשות האוכלוסין בראשון לציון ביום 30.1.2019 (להלן: "הראיון").

3. בהודעת עדכון שהגישו המשיבים ביום 5.3.2019 (בהתאם להחלטת בית משפט זה. להלן: "הודעת העדכון"), נמסר כי לאחר הראיון, נשלחה לבא כוחה של העותרת ביום 13.2.2019 החלטת משרד הפנים, הדוחה את בקשתה (בשולי הדברים צוין, כי ממצאי בדיקה נוספים שנתקבלו בהמשך, תומכים אף הם בעמדת נתיב כי המסמכים שהמציאה העותרת לתמיכה בבקשתה אינם מבססים את זכאותה).

4. לטענת המשיבים, משהתקבלה החלטה בעניינה של העותרת, ומשעומדת בפניה אפשרות להגיש על החלטה ערר פנימי, העתירה אינה אקטואלית עוד ודינה להימחק. הצדק עם המשיבים. העתירה שלפנינו הוגשה כאמור על רקע העובדה כי בקשתה של העותרת לקבלת מעמד לא זכתה, לטענתה, למענה מצד המשיבים במשך זמן ממושך. בינתיים התקבלה החלטה בעניינה, וככל שהעותרת אינה משלימה עם החלטה או עם נימוקיה, עליה לפעול לשינויה בדרכים המקובלות – שתחילתן בהגשת ערר פנימי לרשות המוסמכת; אין מקום להידרש לטענותיה במסגרת העתירה שלפניי, טרם מיצתה אפשרות זו. אשר על כן, נדחת העתירה, ועמה גם הבקשה למתן צו ביניים שהגישה העותרת ביום 5.3.2019. העותרת תהא רשאית להגיש ערר על החלטת משרד הפנים מיום 13.2.2019 תוך 21 ימים ממועד מתן החלטה זו.

5. המשיבה תימנע מהרחקת העותרת מהארץ עד לחלוף 30 יום ממועד מתן החלטה זו. ככל שיוגש על ידי העותרת ערר בתוך פרק הזמן הנקוב בפסקה 4 לעיל, תימנע המשיבה מהרחקתה עד לחלוף 30 יום ממועד מתן החלטה בערר.

ניתן היום, י"ט באדר ב' התשע"ט (26.3.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט